

GOESTING: EEN BEGINTERM

De zomer heeft zon en warmte gebracht. Hopelijk mag dat betere weer nog even blijven duren, bij de opstart van het nieuwe schooljaar. Een nazomer, noemen we dat. Allen hebben zich klaar gemaakt om eraan te beginnen: leerkrachten, leerlingen, ouders, directies, schoolbesturen en vrijwillige medewerkers. Graag wil ik hen een mooie start van het nieuwe schooljaar toewensen. Geen schooljaar zonder zorgen of uitdagingen, wel een schooljaar zonder ongelukken of tegenwerking. Immers, de opdracht is al groot genoeg, zonder dat onnodige kopzorgen of kopstoten het werk komen verstoren. Een schoolbel is geen alarmbel.

De voorbije maanden ging geen dag voorbij zonder beelden op tv van gesneuvelde of gekwetste kinderen, met name in Gaza en Oekraïne. Tragische beelden over redeloos geweld, zonder maat of reden, brutaal en nietsontziend. Geweld waarvan moeders, kinderen en jongeren de ergste slachtoffers zijn. Geweld dat veel mooie theorieën en toekomstbeelden volledig onderuit haalt. Geen klas uit het basis- of middelbaar onderwijs kan naast deze beelden en hun betekenis kijken. Wegkijken of vergoelijken heeft geen pedagogische zin.

Jawel, onze kinderen en jongeren krijgen kansen die vele kinderen niet krijgen. Ze zijn echt bevoorrecht tegenover de meeste van hun leeftijdsgenoten wereldwijd. De inspanningen die onze samenleving levert en de kansen die zij schept, met name in het onderwijs, verdienen de nodige waardering. Van ouders mag men terecht verwachten dat zij met twee handen deze kansen voor hun kinderen aangrijpen en ondersteunen. Ouders die ter wille van hun kinderen moeten vluchten uit andere landen of continenten, beseffen dit maar al te goed. Ons onderwijs is een verhaal om fier op te zijn. Met dank aan al wie daartoe bijdragen.

De komende weken zal over onderwijs nog stevig wat gediscussieerd worden, met name tijdens de Vlaamse regeringsvorming. Het is een debat dat allen aanbelangt. Immers, niemand kan het onderwijs voor zichzelf alleen opeisen. Het kan nooit de zaak van één opinie, één filosofie, één ambitie, één programma, één puntenstelsel of één netwerk worden. Van oudsher pleit de katholieke gemeenschap voor diversiteit en verbondenheid in het onderwijs, voor de verantwoordelijkheid en de keuzevrijheid van de ouders, voor de ondernemingskracht van het middenveld. We kijken uit naar een regeerakkoord dat deze visie op mens en samenleving ondersteunt, bevraagt en de nodige kansen geeft.

Deze zomer gingen in Parijs de Olympische Spelen door, nog tot 8 september zijn de Paralympische Spelen er aan de beurt. Een flinke groep Belgische atleten keerde al terug met een gouden, zilveren of bronzen medaille, of met een verdiende 'vierde plaats'. Vaak hoorde ik van commentatoren hoe jong deze sportlui begonnen met intensief te spelen of te oefenen, vaak al in de kindertijd. Het ware vroeger roepingen! Iemand ontdekte hun talent in een vroeg stadium en gaf het alle kansen. Misschien ligt daar wel de opdracht van het onderwijs: om al in een vroeg stadium goesting te wekken. 'Goesting': het is een beginterm, meer dan een eindterm. Wie weet, heeft ons onderwijs vandaag vooral behoefte aan zulke begintermen! De 'goesting' om er opnieuw aan te beginnen: dat wens ik alle scholen toe!

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen

